

Szerkesztési iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet“

és a s.-sztyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet“ hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
szerdán és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben háshozórva vagy
vödrök postán küllve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos peitisorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegjű külön 30 kr.
Nyitlter sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

„NEMERE“

című politikai, társadalmi és közgazdasági lap
VII. évfolyam II. negyedére.

Előfizetési feltételek:

március—december	4	frt. 50	kr.
március—sept.	3	—	—
március—június	1	50	—
Külföldre egész évre	8	—	—

Az előfizetési pénzek a „Nemere“ kiadó-
hivatalának Pollák Mór könyvnyomdája
Sepsi-Szentgyörgyön küldendők

Előfizetőink szivesen kérjük előfizetéseiket
megújítani, miután felesleges példányokat nem nyo-
mattathatunk.

A „Nemere“ kiadóhivatala.

A keleti kérdés.

Minden perc a háboru híret hozhatja meg a bal-
káni félszigetről. A porta és a hercegovinai lázadók
már farkasszemet néznek egymással. Szulejman pasa
roppant hadtűmeget mozgósít Hercegovina felé Bolgár-
és Bosnyakországból. A hercegovinai lázadók azonban
nem verekesznek a saját szakálukra, hanem mindenütt
elfoglalták a hegytetőket és a hasadékokat s előljá a
török haderőt kifárasztani. Montenegró is koményen
neki tüközött s várják merően a törököt hét hadál-
jában. Egyelőre 20,000 főnyi hadtestet állít fel, az
egyik, mely 8000 csatárból áll, a hercegovinai magas-
latokra támaszkodik, a nagyobb s 12,000 főnyi had-
test maga Nikica fejedelmé parancsnoksága alatt Pod-
goricában várja a törököt, 52 útege van s tűzerege
Vaszajevicben van összpontosítva. Elelmi szereket egy
hajóval küldött nem rég Muszkaország, pénze pedig
bőségben van. A fegyverszünet leteltét az egyik fél
sem várja.

Azok a „béke hírek.“ Nem hiában itt a husvéti
— a diplomácia is ünnepel s a levegő tele van béke-
hírekkel, melyek szerint Oroszország és Anglia közt
minden eltérés szépen elsimított, Anglia már (márc.
31-én) aláírta a hírhedt jegyzőkönyvet, s nem kíván

többet, csak azt, hogy Oroszország és Törökország
egyidejűleg, egyszerre kezdjék meg a lefegyverkezést,
— s hogy Oroszország erre hajlandó volna is, de csak
akkor, ha a porta a békét Montenegróval megkötötte
s ha ugyancsak a porta a jegyzőkönyvet aláírta. És
ez a bunkó egyszerre megint csak agyonüt minden
beke-reményt, mert hogy Törökország a muszka biz-
tatás folytán vérszemt kapott Montenegró tulzott kö-
veteléseit nem teljesítheti, az több mint valószínű, —
s hogy a porta egyáltalán kész lesz-e a jegyzőköny-
vet aláírni, az még szintén nagy kérdés. E szerint ha
a helyzet pillanatnyira nem is tűnik fel annyira veszé-
lyeztetettnek, mindazáltal a jól értesült körök legke-
vésbébb sem helyeznek föltétlen bizalmat a rózsás mo-
solyt hazudó állapotokra.

Oroszország — békebiztatásai dacára — egyre
folytatja hadi készülletét, s legújabbán ismét tetemes
számu Hull-féle mozdonyt rendelt meg, melyek az
oros és a román, egymástól különböző szélességű
vágányonál bíró vaspályákon egyformán használhatók,
— természetesen csapatok szállítása céljából.

Románia a muszka karjaiban, Bukarestből írják
a „P. Li.“-nak: Az orosz-török háboru kitérősekor
be fog következni, a mit mindig állítottunk, hogy t. i.
Románia egész Oroszország karjaiba veti magát. Orosz-
ország a román hadsereg fölötti rendelkezhatást fogja
követelni, s e hadsereg ismét mozgósítottat fog. Mint-
hogy a román gyalogság fegyverzete nagyon hiányos,
a hadügyminiszterium 35,000 darab Chassepot-fegyver
megvásárlása tárgyában alkudozik, egy orosz tiszt
közvetítése mellett.

Muszkaország politikája a szerb háboru kezdetén.

Egy orosz ezredes minden tekintetben feltárta
előttem szívét, kitalálta érzelmeit, írja Vándori Lajos,
a „B. H.“ szerkesztője.

Elmondá, hogy mily gyáva rosz katonák a szer-
bek, elmondá, hogy mily szesz volt egész hadi készü-
letük, elmondá, hogy a proviantirozás mily rosz volt,
elmondá, hogy a montenegróiak jó katonák, elmondta
hogy a muszka katonák nem a legjobbak, mert nehez-
ten tudnak mozdulni. (Talán a sok vutkító!) Ezeket
már tudtuk tisztelt ezredes ur nélkül is, hanem a ja-
vát nem tudtuk, az most következik.

Az ezredes ur Szerbiából Magyarországra is át át
pillantott társalgásunk között és elmondá, hogy ha Mi-
letics és társai nem lesznek elfogva, hogy ha Djunis és
Alexinacznál nem a török, hanem őök győznek, ugy
ma már Magyarország egyik legszebb része a szerb
királysághoz tartozna. Hogy ha Miletics és társai nem
lesznek elfogva, hogy ha Djunis és Alexinacznál az
orosz-szerb fegyverek győznek, ugy Zimonyban, Pan-
cován, Ujvidéken, Karlovcion és Péterváradon egy
napon tört volna ki a forradalom, egy 30 ezer ember-

ből álló sereg át kelt volna a Dunán, és mig ezek
benntünkét itt megtámadták, addig más felől a musz-
ka kormány rá bírja Romániát, hogy foglalja el Er-
délyországot, induljon ellentünk, 70 ezer emberrel, mi-
kor aztán a háboru legtűzeesebben folyt volna, akkor
bele szólt volna a muszka is, és 300 ezer emberrel
osztogatta volna az isten áldását jobbra, és balra. Izo-
nyuan megharagudtak egy Livádiában, mint Kische-
nefen, mint pedig Szt.-Pétervárt a románokra, hogy
ezek el nem fogadták a muszka propositioikat.

Ez volt Muszkaország politikája a szerb-török
háboru kezdetén.
Hogy ha a győzelem teljes lett volna, Milán
szerb király lesz, de oly viszonyban állott volna Szt.-
Pétervárhoz, mint Bajor, vagy Szászország Berlinhez,
Romániától elvette volna Besarabiát és egy darabot
Moldovából, függetlenné akarta tenni Romániát a tör-
ököktől, de magához akarta csatolni, még pedig hü-
béri viszonyban.

Ez volt a muszka politika a Szerb-török háboru
kezdetén, ezt oly egyén beszélte el, ki hivatta volt
egyik tényezője lenni ezen élethetetlen merényletnek.

Nem hagyhatom megjegyezni nélkül azt sem, hogy
az a muszka főtiszt 1849-ben, mint főhadnagy részt
vett a magyarországi hadjáratban, mint Rüdiger tábor-
nok egyik segéde. Sokat beszélt önvédelmi harcunk-
ról, mondván, hogy menyire bántuk a fiatal honvé-
dek bátorságát. Görgyét midőn említette kiköpött és
az összes emberiség fekélyének nevezte őt.

Végre még kijelentette az oberster ur, hogy re-
ményli, miszerint legrövidebb idő alatt egy ezred élén
ő Bukurestben lesz, mert csak azért megy ő Odes-
sába, mert hivatalosan van oda rendelve.

Négy frankot ugy hiszem ez a kis ügy meg ér.
Vándori Lajos.

A „Székely mivelődési és közgazdasági egyesület“ keletkezéséről s működéséről.

(A székely mivelődési és közgazdasági egyesület évkönyvéből.)
(Folytatás.)

Ezután egy felhívást és egy aláírási-ívet is szer-
kesztett s ezeket is megfelelő példányokban kinyom-
tatván, az alapszabályokkal s indokolással együtt még
az 1874-dik év folytán szétküldte a hazai lapoknak,
nagyobb városoknak, törvényhatóságoknak, világi a
egyházi főuraknak, pénzintézeteknek, a székelyföldi
képviselőknak, a székely megyék főispánjainak és
egyeseknek, akikről gondolta, hogy az alakuló egye-
sület iránt érdeklődnek s igyekezni fognak annak ta-
gokat és barátokat szerezeni. A válaszinvány s különö-
sen az elnökség ezután több versen sürgette az alá-
írók beklődését egyenes felhívások és lapok útján.
A bejelentett tagok névsorát a lapokban koronként

TARCA.

A DALÉKOK Háromszék hírlapirodalmához.

(Folytatás.)

A 2-ik szám homlokzatán Kölceynek

„Jer borulj el csendes órán
Mülről jövrőre háss; . . .“ stb.

költeménynek két versszaka áll. A vezércikk „Há-
romszék elazigetelt védelmi harca“ Sámuel Miklóstól.
E cikk a 3., 4., 5 ik számokban folytatódik, mindentűt
mint vezércikk. Az I., II., III., IV. költemény még
csak a bevezetést képezi az önvédelmi harc leírásá-
nak. Ki tudja, hogy az író befejezte-e művét? Anyai
bizonyos, hogy nyomtatásban nem jelent meg. E kró-
nikaszertű ckkiek irójának kezében ugyesen forog a
toll, de nem mindentűt a tőzénétűr nyugodtságával,
részrehajlatlanságával ír. Mint befejezetlen művel to-
vább nem foglalkozom; ahelyett a 2-ik szám ujdonsá-
gából álljon itt egy néhány mutatóny:

„Brassó város és vidék közönsége a muszka be-
avatkozás ellen május 30-án tartott közgyűlésében in-
nepélyes órást tő, s ekkor egyszermiad az elhasadt
nagy harangot ágyuanyagul a hazának ajándékozta,
bizony mondjuk nektek szász atyáink, hogy a fajunk
ellen elkövetett honárulási bünt csak ily áldozatokkal
lehet elfeledtetni, mert a kancucsekégely s a jégmedve
barátsága iránti vérmes remény hídjátek el csak hi-
deglelő álmadozása a megbukott tiszturalomnak.“

„Kézdívásárhely, Jun. 9. Városunk az egyetem-
székely erőnek a tüzehelye; úgy áll ez, mint gyémántkő
a magyar, székely nemzetiség nagy gyűrűjében, már
csak azért is: hogy az Erdélyre nehezett vissza-
napokban e volt azon szenthely, melyet a politikai bávány-

imádók fanatizált bérencei megszentelteleníteni nem
birtak. Kézdívásárhely a tűzpróbát kiállotta ugy: mi-
nélkülömben magyarhonnak egy városra se, sőt többet
tett ennél, mert midőn semmi hadi készülete nem volt,
midőn a reactio vérszoldossait leigaztatásuakra feluszí-
totta; midőn egész Erdély Háromszéken kívül el volt
veszve: ekkor emelkedik fel saját rettentetelenségé-
ben, mint vezurkatlanjából fulgomolygó-füstfelleg: ek-
kor ragadja meg mérészen az isteni tulajdonok küszöl
a teremtet, és légyen szavára löpor, ágyu és gyutaos
gyarak állanak elé, melyek addig reánézte merőben
terra incogniták voltak. Ezekre még lesz alkalomunk
visszatérni és fogantatásuk pillanatától fogva egész
idáigi fejlődésükig elkísérni; most csak annyit jegyez-
ven meg, hogy hadigyráink a lehető legjobb karban
állanak és munkálkodnak. Nem akarunk mi ezzel egy
székely városnak is érdemből lebuzni, ám mitűn
halottaikból feltámasztattak: ennél büszögőbban kell a
hon méltánylatát kiérdemelnie, de nekünk, kik pok-
lokra alá nem szállottunk vala, magunk iránti köte-
lességünk parancsolja, hogy nyílt sisakkal álljunk meg
a hon és érdemesei sorompójában. Azonban mint a
tisztá gabona között, ugy közöttűnk is lehetnek kon-
kolyok; ezeket kigyomlálni az irodalom útján nem
fognak késmi, mint szintűn a visszadéléseket is napvi-
lagra hozni. Kézdívásárhely polgári miut eddig, ugy
ezután is más óvát nem ismárhatsak „a nemzetisza-
badság és függetlenség csiljájáit“, s azon nagy nemzeti
oklevelet, melyet fut már vérekek pesételek meg,
nem fogják utolsó emberig széttépní engedni. Ez hi-
tűnk, mert így vagyunk maggyőződve, segítse Isten és
a nemzet kormányja városunkat erre!

F i n t a .“

„Kézdívásárhely, Jun. 8. Ma egy fontos villám-
szóronak születésén válnék jelen, egy hat fontos ágyu-
nak. Anyjának, az olvaszó kstlannak méhében láttuk
fűst és láng kinok között a durva éredarabokat tüz-

(Folytatjuk.)